
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2018)0076

Az Európai Unió saját forrásai rendszerének reformja

Az Európai Parlament 2018. március 14-i állásfoglalása az Európai Unió saját forrásai rendszerének reformjáról (2017/2053(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 311. cikkére és 332. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. és 171. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra¹,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2014. május 26-i 608/2014/EU, Euratom tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a tradicionális, a hea- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló, 2014. május 26-i 609/2014/EU, Euratom tanácsi rendeletre³,
- tekintettel a Bizottságnak az „Igazságos és hatékony adórendszer az Európai Unióban a digitális egységes piac számára” című, 2017. szeptember 21-i, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2017)0547),
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak jövőjéről szóló, 2007. március 29-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a „Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért” című, 2011. június 8-i állásfoglalására⁵,

---

¹ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

² HL L 168., 2014.6.7., 29. o.

³ HL L 168., 2014.6.7., 39. o.

⁴ HL C 27. E, 2008.1.31., 214. o.

⁵ HL C 380. E, 2012.12.11., 89. o.

- tekintettel „A 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások: megszerzett tapasztalatok és a továbbvezető út” című, 2014. április 15-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló tanácsi határozat tervezetéről szóló, 2014. április 16-i álláspontjára²,
  - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. december 17-i álláspontjára³,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret választások utáni felülvizsgálatának előkészítéséről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására⁴,
  - tekintettel „Az EU jövőbeli finanszírozása: a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport zárójelentése és ajánlásai” című, 2016. decemberi jelentésre,
  - tekintettel az Elnökök Értekezlete saját kezdeményezésű jelentések készítésére vonatkozó engedélyezési eljárásról szóló, 2002. december 12-i határozatának 1. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság és az Alkotmányügyi Bizottság véleményeire (A8-0041/2018),
- A. mivel az 1957. március 25-i Római Szerződés értelmében az Európai Gazdasági Közösséget csak egy átmeneti időszakban kellett volna finanszírozniuk a tagállami hozzájárulásoknak, amit a saját források rendszerére történő átállásnak kellett volna követnie;
- B. mivel az 1970. áprilisi luxembourgi Európai Tanács a saját források rendszeréről, a nemzeti hozzájárulások megszüntetéséről és két valódi saját forrás – nevezetesen mezőgazdasági lefölözések és vámok – bevezetéséről határozott, kiegészítve egy hozzáadottérték-adó (héta) alapú harmadik forrással;
- C. mivel 1988. júniusban az Európai Tanács a tagállamok GNI-jén alapuló saját forrást vezetett be azon az alapon, hogy a meglévő saját forrásokból származó bevételek nem voltak elegendők az uniós költségvetés összes kiadásának fedezésére;
- D. mivel a GNI-alapú forrás aránya jelentősen nőtt, az 1988-as 11%-ról 2014-re 69%-ra, mára gyakorlatilag az Unió költségvetésének fő finanszírozási forrásává téve ezt a „maradványjellegű” és „kiegyensúlyozó” forrást; mivel jelenleg a héa-alapú forrás az uniós költségvetés körülbelül 12%-át, a tradicionális saját források (vámok,

¹ HL C 443., 2017.12.22., 11. o.

² HL C 443., 2017.12.22., 994. o.

³ HL C 294., 2016.8.12., 82. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0309.

mezőgazdasági vámok, cukor- és izoglükóz-illeték) körülbelül 13%-át teszik ki, és a fennmaradó hányadot egyéb bevételek fedezik, beleértve az uniós alkalmazottak által fizetett adókat vagy a versenyjogi szabályokat megsértő vállalatok által fizetett bírságokat;

- E. mivel a brit visszatérítés 1984-ben az Európai Tanács fontainebleau-i ülésén történt bevezetése óta – amelynek értelmében az Egyesült Királyság nettó hozzájárulásának 66%-át visszatérítik – az egyes tagállamok úgynevezett „működési költségvetési egyenlegei” hiányosságainak kezelése érdekében számos egyéb engedményt és korrekciós mechanizmust vezettek be fokozatosan; mivel az ilyen korrekciók elsősorban a brit korrekció finanszírozásának csökkentését vagy a GNI- vagy héáhozjárulás bruttó csökkentését érintik jelenleg;
  - F. mivel a Parlament az elmúlt évtized során több állásfoglalásban is kiemelte az EU saját forrásai rendszerének problémáit és összetettségét, és ismételten sürgette a mélyreható reformot, hogy a rendszer egyszerűbbé, átláthatóbbá és demokratikusabbá váljon, beleértve az új és valódi saját források bevezetését, amelyek fokozatosan és lehetőség szerint a GNI-alapú hozzájárulások helyébe lépnek;
  - G. mivel 2011-ben a Bizottság ambiciózus jogalkotási csomagot terjesztett elő a saját forrásokra vonatkozóan (COM(2011)0510), amelyet a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretről szóló javaslatokkal együtt nyújtott be a tagállamok hozzájárulásainak egyszerűsítése, új saját források – a megreformált héa és a pénzügyi tranzakciós adó – bevezetése, valamint a korrekciós mechanizmusok reformja céljából; mivel ezeket a javaslatokat a Tanács figyelmen kívül hagyta;
  - H. mivel a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások eredményeként létrehozták a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoportot (HLGOR), amely a három fő uniós intézmény képviselőiből áll, és Mario Monti elnökletével működik; mivel 2016. decemberben a HLGOR benyújtotta végleges jelentését és ajánlásait, amelyek a Parlament ezen állásfoglalásban ismertetett álláspontja kidolgozásának alapját képezik; kiemeli, hogy ezt a jelentést a munkacsoport minden tagja egyhangúlag elfogadta, köztük a Tanács által kinevezett tagok is;
1. tudomásul veszi, hogy a Bizottság 2018. májusig benyújtja a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló javaslatát; kéri, hogy a Bizottság által javasolt jövőbeli többéves pénzügyi keret tartalmazzon ambiciózus javaslatokat a saját forrásokról szóló határozat és valamennyi kapcsolódó jogalkotási aktus felülvizsgálatára, valamint új saját források bevezetésére; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keret kiadási és bevételi oldalát a Tanács és a Parlament közötti soron következő tárgyalások keretében egységes csomagként fogják kezelni; kijelenti, hogy nem fognak megállapodást elérni a többéves pénzügyi keretről, ha nem történik megfelelő előrelépés a saját források terén;
  2. ezt az állásfoglalást annak érdekében nyújtja be, hogy kifejtse álláspontját az EU saját forrásai rendszere reformjának fő elemeiről, beleértve az új saját források összetételét, valamint a jelenlegi rendszer azon elemeit, amelyek továbbra is érvényben maradnak; felhívja a Bizottságot, hogy vegye megfelelően figyelembe a Parlament álláspontját az EU saját forrásairól szóló jogalkotási javaslatok előkészítése során, amelyeknek

ambiciózus hatókört kell meghatározniuk, és amelyeket a 2020 utáni többéves pénzügyi keretről szóló javaslatokkal együtt kell bemutatni; meggyőződése, hogy a következő többéves pénzügyi keretről szóló megállapodás elősegítése érdekében feltétlenül jelentős előrelépésre van szükség az uniós költségvetés bevételi oldalán;

1. JOGI KERET ÉS DÖNTÉSHOZATALI ELJÁRÁS

3. emlékeztet az EUMSZ 311. cikkére, amely kimondja: „Az Unió gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái végrehajtásához szükséges eszközökről. Az egyéb bevételek sérelme nélkül, a költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni.”; hangsúlyozza ezért, hogy az uniós költségvetés valódi saját forrásokkal való ellátására vonatkozó jogi követelmény közvetlenül a Szerződésből származik;
4. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 310. cikke értelmében a költségvetés bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük; ennek megfelelően megállapítja, hogy a bevételeknek fedezniük kell a költségvetési hatóság által évente elfogadott összes kiadást; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésnek nem lehet éves hiánya, vagy nem finanszírozható pénzügyi piacokon felvett hitelből;
5. tudomásul veszi, hogy a saját források rendszerére vonatkozó rendelkezéseket meghatározó fő jogalkotási aktust – az úgynevezett sajátforrás-határozatot – a Tanács a Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el, és hogy ezt a határozatot valamennyi tagállamnak ratifikálnia kell; kiemeli, hogy ez a Szerződésben előírt legnehezebb jogalkotási eljárások egyike;
6. tudomásul veszi, hogy e jogalkotási aktusban a Tanács többek között a saját források felső határát határozza meg, és a saját források új kategóriáit hozhatja létre vagy egy meglévő kategóriát szüntethet meg; hangsúlyozza, hogy még akkor is, ha a sajátforrás-határozatnak nincs érvényességi ideje, közvetlenül kapcsolódik a hatályos többéves pénzügyi kerethez, amely a kiadások felső határát határozza meg ugyanazon időszakra vonatkozóan;
7. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseket vezetett be a saját forrásokra vonatkozó végrehajtási jogszabályokra vonatkozóan, lehetővé téve a Tanács számára, hogy a Parlament egyetértését követően minősített többséggel rendeletet fogadjon el; sajnálja azonban, hogy számos végrehajtási rendelkezés – különösen a GNI-források kiszámítására vonatkozóak – továbbra is a sajátforrás-határozat részét képezik; ezért felszólít a sajátforrás-határozat gördülékenyebb elfogadási eljárására; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Szerződés jövőbeni felülvizsgálatával összefüggésben támogassák a Parlamentnek az EUMSZ 311. cikkének módosítására irányuló kérését, ami megerősítené a Parlament szerepét a saját források elfogadására irányuló eljárásban;
8. emlékeztet arra, hogy a tagállamok felelősek költségvetési politikájukért, és hangsúlyozza, hogy az adók kivetésére vonatkozó hatáskör a tagállamok szuverenitásának központi eleme; hangsúlyozza, hogy az EU saját forrásainak reformja nem jelenti a nemzeti szuverenitás átruházását e területen, hanem inkább az uniós szerződések betűjéhez és szelleméhez igazítja a jelenlegi rendszert;

II. A JELENLEGI SAJÁTFORRÁS-RENDSZER REFORMJÁNAK OKAI

i. Kezelní kell a meglévő rendszer hiányosságait

9. hangsúlyozza, hogy a saját források jelenlegi rendszere rendkívül összetett, tisztességtelen, nem átlátható és teljes mértékben érthetetlen az uniós polgárok számára; rámutat különösen a saját források rendszerére alkalmazandó nemzeti visszatérítésekre és korrekciós mechanizmusokra vonatkozó számítások vagy a statisztikai híaalapú forrás homályosságára; hangsúlyozza továbbá, hogy ez a rendszer nem esik hatékony uniós szintű parlamenti ellenőrzés hatálya alá, és lényegében nem rendelkezik demokratikus legitímációval és elszámoltathatósággal;
10. hangsúlyozza, hogy a saját források rendszerének alakulása, amelynek során a valódi saját források helyébe fokozatosan az úgynevezett nemzeti hozzájárulások léptek, aránytalan hangsúlyt fektet a tagállamok közötti nettó egyenlegekre, így nagymértékben figyelmen kívül hagyja az uniós költségvetés által az uniós polgárok összességének javát szolgáló közös európai célkitűzések megvalósításához nyújtott hozzájárulást; sajnálja ezért, hogy az uniós költségvetésbe befizetendő nemzeti hozzájárulások teljes aránya – a GNI alapján vagy a statisztikai híaalapú forrás százalékában kifejezve – az összes uniós bevétel mintegy 83%-át teszi ki;
11. meggyőződése, hogy a GNI-alapú forrás dominanciája megerősítette a „méltányos megtérülés” költségvetési logikáját, amely szinte egyedüli témává vált a Tanácsban folyó viták során az uniós költségvetés bevételi és kiadási oldalán egyaránt; ezzel összefüggésben rámutat egyrészt a brit visszatérítés bevezetésére, valamint számos ehhez kapcsolódó visszatérítésre és egyéb korrekciós mechanizmusra a bevételi oldalon, másrészt az egyetértésre való képtelenségre az éves költségvetési eljárásban az uniós költségvetés megfelelő szintű előirányzatait illetően; úgy véli, hogy az EU-nak fel kell adnia a „nettó működési mérleg” koncepcióját, mivel a gyakorlatban minden tagállam kedvezményezettje az uniós költségvetésnek;
12. úgy véli különösen, hogy az éves uniós költségvetés méretére vonatkozó döntést nemzeti szintű politikai és pénzügyi megfontolások befolyásolják, amelyek nyomást gyakorolnak a költségvetési tárgyalásokra és így gyakran a nettó befizetők és a nettó kedvezményezettek közötti zéró összegű játékhoz vezetnek a Tanácsban; ezáltal figyelmen kívül hagyva az uniós kötelezettségvállalásokat, köztük a Tanács által vállaltakat is; úgy véli, hogy ennek eredményeként a legnagyobb európai hozzáadott értékkel bíró uniós szakpolitikák gyakran azok a területek, ahol költségmegtakarításokat javasolnak, és ezáltal gyengítik a uniós projektet;
13. tudomásul veszi, hogy az uniós költségvetéshez való nemzeti hozzájárulások egyértelműen beazonosíthatók a nemzeti költségvetések kiadási oldalán, és azokat gyakran pénzügyi tehernek tekintik, ami meghaladja az uniós kiadások gyakran kevésbé látható területei által generált előnyöket; e tekintetben hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az uniós költségvetés előnyeivel kapcsolatos lakossági ismeretek hiányának problémájával;
14. meggyőződése ezért, hogy a saját források jelenlegi rendszere lényegében sérti a Szerződés szövegét és szellemét; megismétli régóta hangoztatott azon álláspontját, hogy

az uniós források mélyreható reformja elengedhetetlen ahhoz, hogy az uniós költségvetés finanszírozása összhangba kerüljön a Szerződés követelményeivel és az Unió egészének szükségleteivel;

ii. *Lehetővé kell tenni, hogy az Unió finanszírozza politikáit és megfeleljen az új kihívásoknak*

15. hangsúlyozza, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretnek biztosítania kell az egyértelmű európai hozzáadott értékkel bíró uniós szakpolitikák és programok megfelelő finanszírozását, ugyanakkor további eszközöket kell nyújtania az új kihívások kezelésére a már azonosított területeken, mint például a növekedés és a munkahelyteremtés, az éghajlatváltozás, a környezetvédelem, a versenyképesség, a kohézió, az innováció, a migráció, az EU külső határainak ellenőrzése, a biztonság és a védelem terén;
16. hangsúlyozza továbbá, hogy el kell kerülni a jelenlegi többéves pénzügyi keret hiányosságait, és kezdettől fogva olyan forrásokat kell biztosítani, amelyek lehetővé teszik az Unió számára, hogy megfelelő finanszírozás mellett valósítsa meg politikai menetrendjét, hatékonyan reagáljon az előre nem látható eseményekre vagy válságokra, amelyek a következő pénzügyi keret időszakában fordulhatnak elő; hangsúlyozza, hogy meg kell oldani a nem elégséges kifizetési előirányzatok visszatérő problémáját az éves költségvetési eljárásban; emlékeztet a többéves pénzügyi keret rugalmassági rendelkezéseinek jelentős mozgósítására, amelyre csak a migrációs és menekültügyi válság leküzdése érdekében volt szükség;
17. arra számít, hogy – a pénzügyi elszámolás sérelme nélkül – az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének következményei a következő többéves pénzügyi keret és a kapcsolódó költségvetési döntések szempontjából is fontos kihívást jelentenek majd; meggyőződése, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló határozat előtt át kell hidalni a brexitből adódó hiányt annak biztosítása mellett, hogy az uniós források nem csökkennek és az uniós programok nem szenvednek károkat;
18. üdvözli a Jean-Claude Juncker, a Bizottság elnöke által az uniós költségvetésen belül az euróövezet számára elkülönített külön tétel létrehozására tett javaslatot, amelyet az Unió helyzetéről szóló, az Európai Parlamenthez intézett beszédében említett és az euróövezeti stabilitást szolgáló, uniós jogi keretbe foglalt új költségvetési eszközökről szóló, 2017. december 6-i bizottsági közlemény (COM(2017)0822) bővebben kifejtett; e célból azt kéri, hogy az uniós költségvetésben a jelenlegi plafon felett álljon rendelkezésre költségvetési kapacitás;

III. *A SAJÁT FORRÁSOK ELFOGADHATÓ ÉS KIEGYENSÚLYOZOTT RENDSZERE FELÉ*

i. *Az új sajátforrás-rendszer létrehozására irányadó elvek és feltételezések*

19. uniós szinten a stabil pénzügyek biztosítása érdekében támogatja a saját források átlátható, egyszerűbb és igazságosabb új rendszerének létrehozását, amely a jelenlegi

rendszer elemeire épül, amennyiben azok hatékonyak bizonyultak; úgy véli, hogy a saját források rendszere reformjának egy sor irányadó elven kell alapulnia;

20. hangsúlyozza, hogy a bevételeket a szakpolitikai célkitűzésekhez, különösen az egységes piachoz, az energiaunióhoz és a környezetvédelmi, éghajlatváltozási és közlekedési politikákhoz kell kapcsolni; e tekintetben meg van győződve arról, hogy az uniós költségvetésnek az európai hozzáadott értékkel rendelkező szakpolitikákra kell összpontosítania, amelyeket az Európai Unió pénzügyeinek jövőjéről szóló vitaanyagról szóló, 2017. október 24-i állásfoglalása¹ határoz meg;
21. kiemeli, hogy működtetési szempontból az új saját forrásokat nem lehet egyszerre bevezetni, és rámutat a fokozatos végrehajtás szükségességére; ezért úgy véli, hogy a saját források rendszerének reformját kétlépcsős megközelítésben lehet megvalósítani: elsőként a technikailag kevésbé bonyolult saját források bevezetésével, amelyek beszedése észszerű költségek mellett könnyen kezelhető, majd másodsorban az új saját források fokozatos bevezetésével egy rögzített ütemterv alapján, amíg valamennyi normál üzemmódba nem ér;
22. úgy véli, hogy az új saját források bevezetésének kettős célt kell szolgálnia: először is a GNI-alapú hozzájárulások arányának jelentős (40%-ot megcélzó) csökkentését kell eredményeznie, ami megtakarításokat eredményez a tagállami költségvetések számára; másodsorban pedig lehetővé kell tennie az uniós kiadások magasabb szintű finanszírozását a 2020 utáni többéves pénzügyi keretben, fedezve az Egyesült Királyság Unióból való kilépéséből eredő hiányt is; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az új saját források bevezetésének nem célja az uniós adófizetők általános adóterheinek növelése, akiket nem érinthet negatívan az új saját források bevezetése;
23. felszólít az összes visszatérítés és korrekció eltörlésére, és ugyanakkor a tagállamok közötti tisztességes bánásmód biztosítására; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a brexit azt jelenti, hogy a brit visszatérítés és a „visszatérítéshez kapcsolódó kedvezmények” fölöslegessé válnak és megszűnnek, ugyanakkor a statisztikai héalapú saját forrás reformja elkerülhetetlenné válik;
24. úgy véli, hogy a tradicionális saját források, nevezetesen a vámok, mezőgazdasági vámok, valamint cukor- és izoglükóz-illetékek megbízható és valódi uniós bevételi forrást jelentenek, mivel közvetlenül abból származnak, hogy az EU vámunió, valamint az ehhez kapcsolódó jogkörökből és közös kereskedelempolitikából; ezért úgy véli, hogy a tradicionális saját forrásokat meg kell őrizni az uniós költségvetés bevételi forrásaként; úgy véli, hogy amennyiben csökkentik a tagállamok által visszatartott beszedési költségek arányát, e bevételek nagyobb részét lehet az uniós költségvetés számára biztosítani;
25. elismeri, hogy a GNI-alapú hozzájárulás megbízható, stabil és igazságos bevételi forrást biztosít az uniós költségvetés számára, és hogy azt a tagállamok nagy többsége igen erőteljesen támogatja; ezért úgy véli, hogy azt csak az uniós költségvetés kiegyensúlyozó és maradványjellegű forrásaként kell megőrizni, ami véget vetne a „méltányos megtérülés” költségvetési logikájának; ezzel összefüggésben hangsúlyozza,

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0401.

hogy biztosítani kell, hogy a GNI-hozzájárulást valamennyi nemzeti költségvetésben azonos módon sorolják be, nevezetesen az EU számára biztosított bevételként, nem pedig a nemzeti kormányok kiadásaiként;

ii. Az új saját források meghatározására használt kritériumok

26. egyetért a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentésében szereplő véleménnyel, amely szerint a következő kritériumokat kell figyelembe venni a potenciális új saját források meghatározásához: méltányosság/igazságosság; hatékonyság; elegendőség és stabilitás; átláthatóság és egyszerűség; demokratikus elszámoltathatóság és költségvetési fegyelem; az uniós hozzáadott értékre való összpontosítás; a szubszidiaritás elve és a tagállamok költségvetési szuverenitása; valamint a politikai tranzakciós költségek korlátozása;
27. felhívja a Bizottságot, hogy a fentiek alapján vizsgálja meg a következő új saját források bevezetését;

iii. Lehetséges új saját források

a. *Célkitűzés: Az egységes piac megszilárdítása, az átláthatóság fokozása és az egyenlő versenyfeltételek javítása*

– *Hozzáadottérték-adó*

28. emlékeztet arra, hogy közel 50 évvel ezelőtti bevezetése óta a hea alapul szolgál az uniós költségvetés egyik saját forrásának kiszámításához, és hogy ez a forrás jelenleg az uniós bevételek mintegy 12%-át teszi ki;
29. tudomásul veszi azonban, hogy a jelenlegi rendszer súlyos hiányosságokkal küzd: a forrás kiszámítása statisztikai alapon történik; szükségtelenül bonyolult, és nem áll közvetlen kapcsolatban a polgárokkal; pusztán a tagállamok által beszedett bevételek egy részének átutalását jelenti, így a GNI-alapú forráshoz képest nem eredményez hozzáadott értéket; valamint a hozzájárulási alap nem átlátható és nem érvényesül az adózók közötti egyenlő bánásmód elve;
30. sajnálja, hogy az OLAF többször is súlyos vámcsalásokat állapított meg a tagállamokban, amelyek jelentős bevételkiesést okoztak az uniós költségvetésben; felhívja a figyelmet az Európai Számvevőszék 19/2017. számú, „Behozatali eljárások: a jogszabályi keretek hiányosságai és a nem kellően eredményes végrehajtás hátrányos hatással vannak az Unió pénzügyi érdekeire” című különjelentésére, és aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a csalók továbbra is megtalálhatják a „leggyengébb láncszemet” a tagállamok között, amelyet a vámunióba való belépési pontként fognak használni, továbbá hogy az uniós költségvetés még a következő többéves pénzügyi keretben is veszteségeket fog elszenvedni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket ezeknek a tevékenységeknek a megállítása érdekében, amelyek kárt okoznak az uniós költségvetésnek;
31. emlékeztet az új heaalapú forrásról szóló 2011. évi jogalkotási javaslatra, amely egy rögzített, Unió-szerte érvényes ráta alkalmazását eredményezte volna az értékesített

árúk és szolgáltatások nettó értéke alapján, vagy a termékimport alapján, amelyre egységes, közös héaarányok vonatkoztak volna; megjegyzi, hogy bár a javaslat nem járt sikerrel, az Európai Tanács 2013 februárjában arra ösztönözte a Tanácsot, hogy folytassa az ezzel kapcsolatos munkát; úgy véli, hogy a jelenlegi helyzet lehetőséget kínál arra, hogy ebben a kérdésben esetleg áttörést lehessen elérni;

32. üdvözli a magas szintű munkacsoport javaslatát a héaalapú saját forrásra vonatkozó jövőkép kapcsán, amelynek célja az egyszerűsítés, az adminisztratív költségek csökkentése és az uniós héapolitika és a tényleges héabevételek között fennálló kapcsolat erősítése;
33. tudomásul veszi a Bizottság héára vonatkozó, 2016. április 7-én közzétett cselekvési tervét („Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek”, (COM(2016)0148)) és az azt követő, 2017. október 4-i javaslatot az uniós héaövezetre vonatkozó alapvető elvekről és kulcsfontosságú reformokról; támogatja az uniós hozzáadottértékadó-rendszer mélyreható reformját, amelynek célja az adóalap szélesítése, a csalási lehetőségek és a megfelelési költségek csökkentése, valamint új bevételek létrehozása; úgy véli, hogy az ilyen új bevételek egy részét az uniós költségvetésnek kell megkapnia;
34. úgy véli, hogy az egyszerűsített héaforrásnak az EU-ban működő héarendszerek közös nevezőjére kell épülnie, és megállapítja, hogy ez így nem szüntetné meg az összes tagállami sajátosságot, amelyek különböző okok miatt indokoltak;
35. támogatja egy egységes adómérték (1–2%) megállapítását a megreformált hozzáadottérték-adóból befolyt bevételek tekintetében, amelyet teljes egészében a tagállami közigazgatási szervek szednek be az Unió saját forrásaként; úgy véli, hogy egy ilyen rendszer jelentős és stabil bevételeket biztosíthatna az EU számára korlátozott adminisztratív költségek mellett;
36. hangsúlyozza, hogy a Bizottság már előterjesztett jogalkotási javaslatokat az uniós héaszabályok jelentős reformjára, és hogy 2018-ban további kezdeményezések várhatók; kitarthat emellett, hogy a héareformot a lehető leghamarabb, de legkésőbb a következő többéves pénzügyi keret kezdete előtt végre kell hajtani;
37. felhívja a Bizottságot, hogy a megfelelő héajogszabályok elfogadásáig az EU saját forrásaira vonatkozó, soron következő jogalkotási csomagja részeként terjesszen elő javaslatot egy megreformált héaalapú saját forrásra vonatkozóan; úgy véli, hogy egy ilyen javaslatnak figyelembe kell vennie a jelenleg tárgyalta héareform főbb eredményeit;

– *Társasági adó*

38. emlékeztet arra, hogy a Parlament 2016. július 6-i, a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló állásfoglalásában¹ sürgette a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a közös összevont társaságiadó-alapra (KÖTA), „valamint egy megfelelő és méltányos elosztási kulcsra, amely az

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0310.

Unión belül átfogó megoldást nyújtana a káros adózási gyakorlatokra, átláthatóságot és egyszerűséget biztosítana a vállalkozások számára, továbbá elősegítené az Unión belül a határokon átnyúló gazdasági tevékenységeket”;

39. tudomásul veszi a Bizottság KÖTA-ra vonatkozó javaslatait, ugyanakkor emlékeztet arra vonatkozó felhívására, hogy ezt az összevont adóalapot egy átmeneti időszakot követően az összes társaságra terjesszék ki; hangsúlyozza, hogy a KÖTA-ra vonatkozó jelenlegi javaslatoknak a digitális gazdaságra is ki kell terjedniük; e javaslatok alapján azt ajánlja, hogy a vállalatok digitális jelenlétét ugyanolyan módon kezeljék, mint azok fizikai telephelyét, meghatározva és azonosítva egy állandó digitális telephelyet;
40. egyetért a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport KÖTA-ra vonatkozó értékelésével, miszerint az egy új saját forrás alapját képezi, és megfelel a munkacsoport által meghatározott valamennyi kritériumnak; hangsúlyozza, hogy a KÖTA kulcsszerepet játszik az európai közjóságnak számító egységes piac fejlesztésében is, mivel megakadályozza mind a tagállamok közötti nem helyénvaló adóversenyt, mind az egyenlő versenyfeltételeket rontó adóügyi optimalizálást;
41. emlékeztet arra, hogy az adókijátszás – annak minden formájában – a Bizottság becslései szerint évi 1 billió euró hiányt okoz az EU-nak; hangsúlyozza, hogy a be nem szedett adóbevételeket összehangolt csalás elleni és adókikerülés elleni politika révén és az átláthatóságon, az együttműködésen és a koordináción alapuló keret segítségével kell pótolni;
42. kéri a Bizottságot, hogy a KÖTA-irányelv felülvizsgálatából eredő következtetésekre alapozva javasolja az uniós költségvetés új saját forrásának létrehozását, amelyet a KÖTA-ból származó tagállami bevételek alapján kell kiszámítani; támogatja, hogy egy egységes adómértéket állapítsanak meg a KÖTA-ból származó bevételek tekintetében, amelyet saját forrásként szednek be; úgy véli, hogy egy ilyen rendszer jelentős és stabil bevételeket biztosíthatna az EU számára korlátozott adminisztratív költségek mellett;

– *Pénzkibocsátás*

43. úgy véli, hogy az Európai Központi Bank nyereségéből származó jövedelme (az EKB pénzkibocsátásból származó jövedelme), és így az európai monetáris unióval közvetlen kapcsolatban áll, egy új saját forrás alapját kellene képeznie ahelyett, hogy azt a nemzeti államkincstáraknak fizetnék ki; úgy véli, hogy egy ilyen forrásnak közvetlenül kapcsolódnia kellene az uniós költségvetésben az euróövezet számára elkülönített külön költségvetési sorhoz;

b. *Célkitűzés: A pénzügyi spekuláció csökkentése és az adózás igazságosságának erősítése az agresszív adótervezési eszközöket vagy agresszív adóoptimalizálást alkalmazó ágazatokban.*

– *Európai szintű pénzügyi tranzakciós adó*

44. ösztönzi a 2011. évi bizottsági javaslatot követően megerősített együttműködés keretében egy 11 tagállamból álló csoport által tett erőfeszítéseket a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó létrehozása céljából; sürgeti az összes többi tagállamot,

hogy csatlakozzanak az említett csoporthoz annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a pénzügyi piacok megzavarása és biztosítva legyen az egységes piac zavartalan működése;

45. egyetért a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport értékelésével, amely támogatja az uniós költségvetés új saját forrásának potenciális alapjaként a pénzügyi tranzakciós adót, ugyanakkor fontolóra veszi azt is, hogy meg kell vizsgálni a pénzügyi tevékenységek megadóztatásának egyéb módjait is;
46. ezért felszólít az uniós költségvetés olyan új saját forrásának létrehozására, amelyet a pénzügyi tevékenységek megadóztatásának választott módszere alapján kell kiszámítani;
  - *A digitális ágazatban tevékenykedő vállalkozások megadóztatása*
47. üdvözlí a Pénzügyminiszterek Tanácsa 2017. szeptember 16-i, nem hivatalos találkozásának következtetéseit, amelyek új digitális adózási szabályok kidolgozására szólítanak fel, válaszul a Négy Pénzügyminiszter levelére, amelyben felkérték a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg olyan „hathatós megoldásokat, amelyek a digitális vállalkozások EU-ban elért árbevételére kivetendő, ún. kiegyenlítő adó elképzelésén alapulnak”; hangsúlyozza, hogy a „Méltányos és hatékony adórendszer kialakítása az Unióban a digitális egységes piac megvalósítása érdekében” című, 2017. szeptember 21-i közleményében a Bizottság újból megerősítette, hogy a KÖTA elősegít egy olyan keretet, amely lehetővé teszi a szabályok felülvizsgálatát a digitális gazdaság vállalkozásaira vonatkozó modern és stabil rendelkezések kialakítása és a digitális gazdaság által létrehozott adózási kihívások kezelése céljából; egy uniós szintű koordinált megközelítést szorgalmaz – még a rövid távú megoldásokkal kapcsolatban is –, elkerülendő az egységes piac egyoldalú intézkedések általi torzulását és a digitális adóparadicsomok létrejöttét;
48. egyetért azzal, hogy az innováció ösztönzése, a piac széttöredezettségének és a tisztességtelen verseny kezelése, valamint annak érdekében, hogy valamennyi szereplő számára lehetőséget biztosítsunk az új, méltányos és kiegyensúlyozott feltételek kihasználására, a digitális gazdaságnak korszerű és stabil adózási kerettel kell rendelkeznie, miközben biztosítani kell, hogy a digitális platformok és vállalatok ott fizessék meg az adók rájuk eső részét, ahol nyereséget termelnek; rámutat továbbá arra, hogy alapvető fontosságú az üzleti beruházások adóbiztonságának biztosítása, a jelenlegi hiányosságok felszámolása, valamint az egységes piacon belüli új adózási kiskapuk kialakulásának megelőzése érdekében;
49. alapvető fontosságúnak tartja, hogy az adókijátszások és a piaci torzulások, az agresszív adótervezés, illetve az adóoptimalizálási rendszerek, továbbá az adókikerülés céljából az európai mechanizmusokkal való visszaélés korlátozása érdekében a digitális piac vonatkozásában szülessenek megfelelő adóintézkedések; úgy véli, hogy ezek a gyakorlatok torzítják a versenyt az egységes piacon, és megfosztják a tagállamokat a megfelelő adóbevételektől;
50. ezért elviekben felszólít az uniós költségvetés számára egy olyan új saját forrás létrehozására, amelyet a digitális gazdaság tranzakcióira vetnek ki; úgy véli azonban,

hogyan az EU és az OECD szintjén zajló jelentős, folyamatban lévő tárgyalások fényében túl korai lenne dönteni egy ilyen forrás létrehozására vonatkozó pontos rendelkezésekről;

51. mindazonáltal úgy véli, hogy az uniós hatóságok által hozott intézkedéseknek – mint például a nyilvántartási vagy felügyeleti rendszereknek, illetve a szabályozási mechanizmusoknak – európai hozzáadott értékük alapján azonnal lehetővé kell tenniük az uniós költségvetés javára vámok vagy adók beszedését; úgy véli, hogy ezek uniós közjavak, amelyek – amint azt a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport megállapította – alapot biztosítanak egy, az uniós szakpolitikákból származó, „egyéb bevételnek” minősülő adó bevezetéséhez;
- c. *Célkitűzés: Az energetikai átállás és a globális felmelegedés elleni küzdelem előmozdítása*
- *Környezetvédelmi adó és illetékek*
52. megerősíti, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem, valamint a fenntartható, körforgásos, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé tartó átmenet és az energiaunió közösen elfogadott céljainak elérése az uniós szakpolitikák egyik fő célkitűzése;
  53. megismétli azon meggyőződését, hogy csak az uniós szintű közös energetikai vagy környezetvédelmi adók biztosíthatják a vállalkozások közötti tisztességes versenyt és az egységes piac megfelelő működését, és jelenthetik egy progresszívebb és fenntarthatóbb fejlődési modell felé történő elmozdulás mozgatórugóit;
  54. hangsúlyozza a környezetvédelmi adóztatás jelentőségét, amely különösen alkalmas mechanizmus arra, hogy hozzájáruljon az európai saját forrásokhoz; felhívja a Bizottságot, hogy az Unió további jövőbeli saját forrásainak előmozdítása érdekében továbbra is integrálja az újabb ökológiai saját forrásokra irányuló, a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentésében és az európai költségvetésért felelős biztos által felvázolt javaslatokat, amelyek összhangban vannak bizonyos uniós politikákkal, például az energetikára (energiaadó), a környezetre és éghajlatra (a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazítását célzó mechanizmus, műanyagokra kivetett adó és kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS)) és a közlekedésre (a közúti közlekedésben használt üzemanyagokat terhelő adók és a repülőjegyeket terhelő adók) vonatkozó politikákkal;
  55. felszólít arra, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer árverési bevételeinek egy jelentős részét a 4. szakasztól (2021) kezdve új uniós saját forrásként vegyék figyelembe; emlékeztet arra, hogy a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport keretében megvitatták ezt a lehetőséget, amit a Bizottság is kifejezetten javasolt 2018. február 14-i, „Az Európai Unió új, korszerű többéves pénzügyi kerete a 2020 utáni prioritások megvalósításának hatékony szolgálatában” című közleményében (COM(2018)0098); ezzel párhuzamosan felszólít a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazítását célzó mechanizmus bevezetésére – mint az uniós költségvetés új saját forrása –, amelynek egyenlő versenyfeltételeket is biztosítania kell a nemzetközi

kereskedelemben, és csökkentenie kell a termelés Unión kívülre való áthelyezését, miközben az éghajlatváltozás költségeit beépíti az importált áruk árába;

56. kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a műanyagokra és az egyszer használatos termékekre vonatkozó adó uniós szintű bevezetését a fenntarthatóbb alternatívák használatának ösztönzése céljából;
57. úgy véli, hogy a villamosenergia-adón alapuló saját források átfedésben lennének az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatályával, és aggályokat vetnének fel a befektetési feltételek stabilitása és a háztartásokra nehezedő pénzügyi terhek tekintetében;
58. úgy véli, hogy az egyik vagy másik saját forrás által egy adott tagállamra háruló túlzott terhet egy korlátozott idejű és összegű, uniós programokon keresztül nyújtott kiegészítő támogatás révén lehetne enyhíteni, amely összhangban áll az uniós célkitűzésekkel; hangsúlyozza, hogy ez a támogatás nem nyújtható az uniós költségvetés bevételi oldalán létrehozott új visszatérítés vagy korrekció bevezetése révén;
59. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelemmel kapcsolatos adók és illetékek bevezetése nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák az energiaforrásaik kiaknázására vonatkozó feltételeket, a különböző energiaforrások közötti választásukat és energiaellátásuk általános szerkezetét;

iv. Egyéb bevételi források

60. emlékeztet arra, hogy bár a saját forrásoknak kell az uniós költségvetés fő bevételi forrását képezniük, ezeket kiegészítik az EUMSZ 311. cikkében szereplő „egyéb bevételek”, melyek a következőket tartalmazzák: az uniós alkalmazottak által a fizetésük után fizetett adó; az intézmények igazgatási tevékenységéből származó bevételek, például áruk értékesítéséből, különböző bérbeadásokból, szolgáltatások nyújtásából és banki kamatokból származó bevételek; nem uniós országok egyes uniós programokhoz teljesített hozzájárulásai; késedelmi kamatok; a vállalatokra főként az uniós versenyjogi szabályok megsértése miatt kirótt bírságok; valamint az uniós hitelfelvételi és -nyújtási műveletekből származó bevételek;
61. megállapítja, hogy többlet esetén az egyes pénzügyi évek eredményét a következő év költségvetésében bevételként tüntetik fel, és hogy az egyéb bevételek, az eredmény és a technikai kiigazítások – ideértve az előző év többletét is – a teljes bevétel körülbelül 6%-át teszik ki; hangsúlyozza, hogy az elmúlt években az „egyéb bevételek” túlnyomórészt bírságokból álltak, amelyek önmagukban a (címezett bevételek nélkül számított) teljes bevétel 2,5%-át teszik ki;
62. sajnálja, hogy az említett egyéb bevételek potenciálját eddig az EU finanszírozásáról szóló vita során figyelmen kívül hagyták; úgy véli, hogy noha szintje, volatilitása és kiszámíthatatlansága miatt az ilyen bevétel nem jelent alternatívát más saját forrásokkal szemben, ennek ellenére a következő többéves pénzügyi keret megnövekedett pénzügyi szükségleteinek fedezésére szolgáló lehetséges eszközt jelent;

63. emlékeztet arra, hogy az ilyen bevételeket és az esetleges módosításokat szabályozó jogi eljárások rugalmasabbak, mint a saját források esetében, mivel azokat nem a saját forrásokról szóló határozatban, hanem a másodlagos jogban állapítják meg, és ezért nem vonatkozik rájuk az egyhangúsági követelmény;
64. ismételten hangsúlyozza azon régóta fennálló álláspontját, miszerint az uniós versenyjog megsértése miatt a vállalatokra kirótt pénzbírságokból eredő, vagy az uniós költségvetésbe befizetendő nemzeti hozzájárulások késedelmes befizetéséhez kapcsolódó bevételeknek az uniós költségvetés számára többletbevételeknek kellene minősülniük anélkül, hogy ennek megfelelően csökkennének a GNI-alapú hozzájárulások;
65. e célból felhív az uniós költségvetésben egy különleges tartalék létrehozására, amelyet majd fokozatosan fel lehet tölteni a különböző típusú előre nem látható egyéb bevételekkel, és szabályszerűen át lehet vinni a következő évre annak érdekében, hogy kiegészítő kifizetési lehetőséget biztosítson, amennyiben erre szükség merül fel; úgy véli, hogy ezt a tartalékot a többéves pénzügyi keret különleges eszközei számára kell elkülöníteni, és a költségvetési hatóság határozata alapján ennek kiegészítő összegeket kell biztosítani mind a kötelezettségvállalások, mind a kifizetések tekintetében;
66. hangsúlyozza, hogy az uniós szakpolitikák és különösen az olyan európai rendszerek, mint például a harmadik országbeli állampolgárok számára létrehozott Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) végrehajtásához fizetendő díjak az uniós költségvetés számára potenciális bevételt jelentenek; úgy véli, hogy bizonyos esetekben az ilyen bevételeket ugyanazon szakpolitika vagy célkitűzés számára lehetne elkülöníteni; úgy véli, hogy az uniós programok és szakpolitikák 2020 utáni generációja esetében szisztematikusabban kell mérlegelni az ilyen típusú jövőbeli bevételeket, azzal a céllal, hogy az uniós költségvetés számára további bevételi forrást biztosítsanak;
67. hangsúlyozza, hogy 2016-ban az EU decentralizált ügynökségeinek címzett bevételei, például az iparágak által fizetett díjak és illetékek, valamint a nemzeti költségvetések hozzájárulásai megközelítőleg 1 milliárd eurót tettek ki; felkéri a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretben tegyen javaslatot az ügynökségek díjakon alapuló finanszírozásának következetes megközelítésére;

o

o o

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.